

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16051 van 18 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. COUDER en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

- 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 januari 2008, verklaart er zich op 28 januari 2008 vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 16 mei 2008, verstuurd op 19 mei 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Shotol in de provincie Pansjir. U bent van Tadjiekse origine en woonde de voorbije jaren in Kaboel.. Net als uw twee broers, A.S. en M.A., was u een wisselagent. Op 27 december 2006 werd uw broer M.A. vermoord. Nadat de politie jullie van zijn dood op de hoogte bracht, werden jullie ondervraagd over mogelijke verdachten. Uw broer en u brachten de politie vervolgens naar S.U. en A., twee collega's/vrienden van uw broer. Zij werden enkele dagen aangehouden, maar vervolgens terug vrijgelaten. Enkele maanden daarna verdween ook uw andere broer. Hierna werd uw huis aangevallen door enkele onbekende mannen. U vermoedde dat S.U. en A. achter deze aanval zaten. Uit vrees voor verdere vergeldingsmaatregelen besloot u Afghanistan te ontvluchten. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u uw taskara voor, alsook twee politierapporten en twee foto's van uw overleden broer.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
- verzoekers problemen zijn van gemeenrechtelijke aard die vreemd zijn aan de criteria vervat in de vluchtelingenconventie;
 - verzoekers vage verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn persoonlijke problemen;
 - de door verzoeker voorgelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet.
 - actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. Verzoeker verwijst in een eerste middel naar artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève betreffen de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, naar artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 15.2 en 2 van het E.V.R.M.
- 2.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet zij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.*

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3. De Raad wenst verzoeker er op te wijzen dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk bepaalt dat de door verzoeker aangehaalde problemen van gemeenrechtelijke aard zijn, daar uit niets blijkt dat de vervolging die verzoeker vreest of de bescherming die hij ontbeert haar oorsprong vindt in de criteria die zijn opgenomen in artikel 1, A, 2 van het verdrag van Genève. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt teneinde aan te tonen dat de beweerde vrees of een mogelijk ontbreken van bescherming vanwege de overheden gebaseerd is op één van de criteria van het Verdrag van Genève, zijnde zijn politieke overtuiging, het behoren tot een bepaalde sociale groep, ras, religie of nationaliteit. Nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij enige vrees zou hebben gekoesterd omwille van één van voornoemde criteria, noch blijkt dat hij in de onmogelijkheid is om de bescherming van de autoriteiten van zijn land in te roepen. Het is evenwel zo dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen, anderzijds. Verzoeker is evenwel naar de politie gestapt en heeft een klacht ingediend. Gezien verzoeker verklaart dat de door hem neergelegde documenten onderzoeksverslagen van de politie omtrent de moord op zijn broer betreffen en dat de politie de personen waarvan verzoeker vermoedde dat zij de daders waren heeft opgepakt, kan worden gesteld dat de politie de klacht van verzoeker wel degelijk ernstig neemt. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij zich niet op bescherming in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet zou kunnen beroepen.
4. De Raad acht het bovendien merkwaardig dat verzoeker enkel kopieën van de onderzoeksverslagen neerlegt en geen originelen. Dit roept des te meer vragen op gezien verzoeker zelf niet kan lezen wat er staat, maar dan weer wel formeel is over de inhoud ervan. Bovendien legt verzoeker geen enkel attest van het ziekenhuis neer, waaruit blijkt dat zijn broer aldaar is binnengebracht met messteken en overleden is aan zijn verwondingen.
5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
1. In een tweede middel haalt verzoeker artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 en meent in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker verwijst in dit opzicht naar verschillende krantenartikels, het rapport van Human Rights Watch, het Afghanistan Security Update rapport Relating tot Complementary Forms of Protection van 31 april 2008 van het UNHCR en het antwoorddocument van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zich in het administratieve dossier bevindt. Volgens verzoeker wijzen deze rapporten er op dat de hoofdstad Kabul een gebied is waarvoor complementaire bescherming nodig is en tevens wordt voorgeschreven.

2.2.2. De Raad stelt vast dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat diverse rapporten wijzen op het toenemend geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, zelfmoordaanslagen, intimidatie van de bevolking, gedwongen rekrutering en ongedifferentieerde acties door lokale commandanten in Afghanistan. Het UNHCR heeft in het document "Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection" van 31 maart 2008, wat door verzoeker aan zijn verzoekschrift wordt toegevoegd, lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en district aan de hand van zeer specifieke criteria. UNHCR stelt dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker beweerde evenwel afkomstig te zijn uit de hoofdstad Kabul die niet voorkomt op voormelde UNHCR lijst noch op de lijst van 28 juni 2008 (update). Een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet is bijgevolg niet aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 september 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DIGNEF, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.

